

Ina van der Beek is schrijfster van romans en gedichten. Ze is getrouwd met Marius, heeft drie getrouwde kinderen en vier kleinkinderen.

Voor *Elisabet* schrijft ze een column en bespreekt ze twee boeken.

Het Vlaardings zanggeschil

Kort geleden las ik het boek *Het psalmenoproer* van Maarten 't Hart. Een historische roman die speelt rond 1775 in Maassluis. In die jaren werd in Nederland de psalmberijming van Petrus Datheen vervangen door een nieuwe psalmberijming. Dit werd redelijk geaccepteerd, maar de echte problemen begonnen toen men ook de manier waarop de psalmen werden gezongen, wilde veranderen. Vooral in Maassluis en Vlaardingen ging het er heftig aan toe! Dominees werden met stoven bekogeld, kerkvoogden bedreigd. Toen ik het verhaal las, kwam het me steeds bekender voor. Ik zocht boven op zolder een oude ordner op, met daarin de stamboom en familiegeschiedenis van mijn voorgelacht, de familie Maan. Ik bladerde even en daar vond ik het: het Vlaardings zanggeschil! Opgetekend omdat ene Willem Maan (mijn verre voorvader) die in zijn functie van schepen in het college 'De Twee Geregten' en een flinke vinger in de pap van erediensten had. De nieuwlichters spreken over de 'oude zingtrant' als de *belagchelijke gewoonte*

de noten onnodig uit te rekken, in den mond te draajen, te kauwen en door ettelijke verlagingen en verheffingen tusschen den tanden en 't gehemelte slangsgewijze henen te slingeren en te dwarrelen. Tijdens de erediensten werden er stenen gegooid en werden de vuisten gebruikt. Soms werd er zo geschreeuwd dat de dominee er niet meer bovenuit kon komen. Een tijdlang liepen er twee dienders door de kerk tijdens het zingen. 'Schepen Willem Maan kon niet meer in den stad komen om zijne karnemelk te verkopen, want den stenen vlogen hem om den oren' (aldus opgetekend in de familiegeschiedenis).

Lees ik in het boek van 't Hart over het orgel in de Grote Kerk van Maassluis. In Vlaardingen was men nog niet zo ver, daar had je de voorzanger; een orgel werd nog geweerd. Men vond dat een 'afgodisch en paaps' instrument. Zingen maakte niet altijd blij.

Ina

■ Uitgeverij Voorhoeve,
ISBN: 978 90 297 9699 6,
€ 19,95

Witter dan sneeuw

Marianne Grandia

Kathy heeft 27 jaar geen contact gehad met haar vader. Ze wilde hem niet meer zien nadat hij jaren geleden zijn gezin in de steek liet. Nu wordt ze benaderd door een ziekenhuis, zijn toestand is ernstig. Kathy doet wat ze moet doen, maar weigert iedere toenadering van vader Steven. Dan sterft hij en met tegenzin regelt Kathy de begrafenis. Voor ze verder kan met haar leven, rest er dan nog een ding: het opruimen van zijn appartement. Dan ontmoet ze Ellen, de vrouw die veel betekend heeft voor haar vader in de laatste dagen van zijn leven en die blijkbaar een andere kijk op Steven heeft dan dochter Kathy. Door de confrontatie met foto's en voorwerpen uit haar vaders appartement moet Kathy steeds vaker terugdenken aan vroeger, aan de liefhebbende vader die Steven eens voor haar was. Een prachtig geschreven roman over bitterheid en vergeving, verharding en spijt. De auteur is bepaald geen onbekende, ze schrijft al jaren voor het blad *Eva*. *Witter dan sneeuw* is wel haar eerste roman. Ik hoop dat er nog vele zullen volgen!

■ Uitgeverij Plateau,
ISBN: 978 90 5804 0343,
€ 12,50

Lichter door het leven voor moeders

Max Lucado

Hoewel dit boekje de toevoeging 'voor moeders' in de titel heeft, is de inhoud, denk ik, heel herkenbaar voor alle vrouwen (en mannen), jong en oud. Aan de hand van Psalm 23 laat de schrijver zien dat we dikwijls onnodige bagage meeslepen door het leven. Om een paar voorbeelden te noemen: een rugtas vol onafhankelijkheid, een boodschappentas vol wanhoop, een koffer vol schuld en, wat mijzelf erg aansprak, een schoudertas vol zorgen. In duidelijke voorbeelden vertelt Lucado hoeveel je daarmee jezelf en God tekortdoet. Een mooi uitgevoerd cadeauboekje, waarin ieder wel iets zal herkennen.